

Úhorná

Vojta Kidák Tomáško

Zarytá pod kůží, dědina na konci světa,
proč mě sem pozvali uprostřed něžného léta,
Je jako piáno, na které usedá prach,
hej pane, řekněte kdypak tu zněl Johan Baach.

Stromy až do nebe, pošta, kostel a náves,
ticho jak v záhrobí, hlídací pes někam zalez'.
Pár chlapů v hospodě dopíjí sklenici s pivem,
ve tvářích beznaděj a na rtech „ vždyť ještě žijem.“

Zarytá pod kůží, Úhorná, na konci světa,
pomalu odjíždím, nezbyla jediná věta.
To možná Picasso z oblaků poskládal tvář,
podívej Madona a nemá na svatozář.

Marienko, smuténko, vrátím se, přivezu smích,
z hory jdou ovečky, jakoby napadal sníh...